

2. článok 11 smernice 2001/14/ES, keďže systém spoplatnenia zavedený španielskymi orgánmi nestanovuje žiaden systém zvyšovania výkonnosti zodpovedajúci kritériám uvedeným v tomto článku;
3. článok 30 ods. 1 smernice 2001/14/ES, keďže španielska právna úprava dostatočne nezaručuje nezávislosť regulačného orgánu (Comité de Regulación Ferroviaria) vo vzťahu k ADIF (Administrador de Infraestructuras Ferroviarias) a RENFE-Operadora (železničný podnik spadajúci pod ministerstvo podpory rozvoja);
4. článok 10 ods. 7 smernice 91/440/EHS, keďže regulačný orgán (Comité de Regulación Ferroviaria) nedisponuje prostriedkami potrebnými na výkon funkcie monitorovania hospodárskej súťaže na železničných dopravných trhoch, ktorú mu tento článok priznáva; a
5. článok 13 ods. 2 a článok 14 ods. 1 smernice 2001/14/ES, keďže španielska právna úprava stanovuje diskriminačné kritériá pridelovania kapacity železničnej infraštruktúry, pričom tieto kritériá môžu v skutočnosti viesť k tomu, že vlakové trasy sú udeľované na dobu presahujúcu platnosť jedného cestovného poriadku siete a okrem toho týmto kritériám chýba špecifickosť.

(¹) Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404.

(²) Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341.

Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-485/10)

(2010/C 328/44)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky a M. Konstantinidis)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že v stanovených lehotách neprijala všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia Komisie K(2008) 3118 z 2. júla 2008 (opravené rozhodnutím Komisie z 13. augusta 2008), ktoré sa týkalo pomoci, ktorú prijala v prospech podniku Ellinika Nafpigeia A. E., alebo v každom prípade tým, že o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s článkom 19 dosta-

točne neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2, 3, 5, 6, 8, 9 a 11 až 18 uvedeného rozhodnutia, ako aj povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o FEÚ,

— zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom žaloby Komisie je nevykonanie rozhodnutia Komisie o protiprávnej štátnej pomoci poskytnutej v prospech podniku Ellinika Nafpigeia A. E. Helénskou republikou, ktorá musí byť vrátená civilným oddelením tohto podniku.

Komisia tvrdí, že Grécko malo zabezpečiť vykonanie rozhodnutia v lehote štyroch mesiacov od jej oznámenia. Rozhodnutie bolo oznámené 13. augusta 2008 a Komisia nepredĺžila lehotu na vykonanie rozhodnutia. Následne lehota formálne uložená Grécku na to, aby sa dosiahol súlad s rozhodnutím, uplynula 13. decembra 2008.

Komisia pripomína, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora je jediným oprávneným dôvodom, na ktorý sa môže členský štát odvolávať proti žalobe o nesplnení povinnosti podanej Komisiou na základe článku 108 ods. 2 ZFEÚ, je absolútna nemožnosť správneho výkonu rozhodnutia.

V prejednávanej veci však helénske orgány nikdy argument založený na absolútnej nemožnosti výkonu neuplatnili. Naopak, od začiatku vyjadrili ich vôľu vykonať rozhodnutie okamžite, ako to bude možné. Komisia poznamenáva, že v čase podania žaloby helénske orgány neprijali žiadne opatrenie na čo len čiastočné vykonanie rozhodnutia.

Komisia tvrdí, že Grécko neprijalo potrebné opatrenia na vykonanie rozhodnutia ani v súlade s riešením, ktoré bolo prejednávané medzi jej službami a helénskymi orgánmi, ani akýmkoľvek iným spôsobom.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené kráľovstvo) 18. októbra 2010 — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Vec C-497/10)

(2010/C 328/45)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Barbara Mercredi

Odporca: Richard Chaffe

Prejudiciálne otázky

1. Objasnite, prosím, vhodné kritérium na určenie obvyklého pobytu dieťaťa na účely:
 - a) článku 8 nariadenia (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾;
 - b) článku 10 nariadenia (ES) č. 2201/2003.
2. Je súd „orgánom alebo iným subjektom“, ktorému možno priznať opatrovnícke právo na účely ustanovení nariadenia (ES) č. 2201/2003?

3. Možno článok 10 použiť aj po tom, ako bol zamietnutý návrh na vrátenie dieťaťa súdmi dožiadaného členského štátu podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 pre nesplnenie podmienok obsiahnutých v článkoch 3 a 5?

Ako sa má konkrétne vyriešiť rozpor medzi rozhodnutím dožiadaného štátu, že požiadavky článkov 3 a 5 Haagskeho dohovoru z roku 1980 nie sú splnené, a rozhodnutím žiadajúceho štátu, že požiadavky článkov 3 a 5 sú splnené?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mim. vyd. 19/06, s. 243).